No. 883 — Zaterdag 1 December 1900. — 17de Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,20.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN CONCORDIA N°. 129, PIETERMAAI.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2,— pa tres luna pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl. 10,— pa anja.
Un number sol fl. 0,20.

Curaçao, 30 November.

WOELENDE MACHTEN.

Onder bovenstaanden titel geeft *De Maasbode* van Woensdag 7 November laatstleden het volgende artikel.

Voor ons die met betrekking tot Cuba zoozeer met den spaansch-amerikaanschen oorlog hebben meegeleefd, meenden wij dit hoofdartikel als stuk geschiedenis niet van belang ontbloot, — er waren toen genoeg onder ons, die zich aan de zijde van Amerika schaarden —; weshalve wij het geheele artikel van *De Maasbode* onder de oogen onzer lezers brengen.

„In een niet onbelangrijk artikel, voorkomende in de October-aflevering van de *Katholiek*, werd de aandacht gevestigd op het door den schrijver welgestaafde feit, dat de geheime genootschappen in den laatsten tijd zoowel hier te lande als in Oost-Indië eene steeds scherper activiteit ontwikkelen.

Bovendien werden daarin, als terloops, de opstanden der inboorlingen van Cuba en van de Philippijnen geweten aan de vóórwerking der Maçonnerie.

Sinds genoemde aflevering het licht zag, is hier te lande een vlugschrift van maçonnieke zijde verschenen, dat de juistheid der beschouwingen van den katholieken schrijver op dit punt bevestigde.

Onder den, ietwat loggen, titel van *Pit en Merg van de Eindigende en de Komende Eeuw en de daarmede in betrekking staande positie van Vrijmetselarij en Jezuïtisme* kwamen in de Hollandia-Drukkerij te Utrecht eenige bladzijden in kwarto-formaat van de pers, die om vermelde reden de aandacht verdienen. Niet om helderheid van voordracht of vleienden stijl; want het geschrift is, naar eene amerikaansche brochure, bewerkt in den breedsprakigen, quasi-zedekundigen en wijsgeerigen trant, die in "teekenplanken", "bouwstukken" en voor de profane wereld bestemde uitgaven nog steeds opgeld doet.

Ook hetgeen tegen het "Jezuïtisme" wordt te berde gebracht in deze bladzijden (waarvan de...... eventueele...... baten zullen worden aangewend „tot Humanitairen arbeid voor Broederschap", gelijk het luidt) zal den Nederlandschen lezer niet met belangstelling vervullen. Op dit gebied zijn wij aan krachtiger piment gewend geraakt, sinds mannen als Bronsveld, Bolland en Quast den peperstrooier op de politieke tafel in handen houden.

Uit het mengsel van zoutelooze en onverduwbare zinsneden, dat de brochure *Pit en Merg* enz. aanbiedt, vallen evenwel enkele stukjes op te visschen, die, zoo de schrijver ze al niet als het hoofdbestanddeel van den opgedischten zielekost bedoeld heeft, eene "jezuïtische" redactie als de onze — om in het taaleigen der brochure te blijven — als pit en merg voor een artikel kunnen dienst doen.

En dan wenschen wij, zonder verdere inleiding, uit het maçonniek geschrift de volgende zinsneden te lichten als eene krachtige bevestiging van het inzicht, dat de jongste opstanden in de Spaansche koloniën van maçonnieken oorsprong zijn; — sterker: dat de Spaansch-Amerikaansche oorlog is geweest: een oorlog, aangedreven door de vrijmetselarij.

Wij lezen op bl. 13 in even zoovele woorden, en met de blijkbare bedoeling van de bekentenis sprekend te doen zijn, want de eerst-aangehaalde regel is in cursief schrift aangebracht:

> *Aan Cubaansche Macons is Cuba haar bevrijding verschuldigd.*
>
> De innerlijke geschiedenis van den opstand tegen het priesterlijk gezag op de Philippijnen is feitelijk dezelfde als die van den Cubaanschen opstand.

Nogmaals: deze uiting is den schrijver niet in een onbewaakt oogenblik ontsnapt. Ze is eene uitdrukkelijke herhaling van hetgeen hij, even te voren (blz. 9) reeds in andere woorden had gezegd:

> Achter de door den hemel [*sic*] geinspireerde poging der Cubanen stonden Cubaansche Macons, die den gewonen godsdienst beleden, doch niettemin plannen maakten, arbeidden en vochten voor stoffelijke en geestelijke vrijheid, zooals de Macons deden in onze eigen Amerikaansche Revolutie.
>
> De opstand der Filippinos was niet tegen het Spaansche gezag als zoodanig, maar tegen het openlijk schaamteloos optreden van een bedorven priesterheerschappij [*sic*]. In hunne benarde positie bewezen de Macon-inboorlingen, die van geen ander godsdienstig geloof waren, denzelfden hoogen dienst als de Cubanen.

En hoe de gewapende inmenging te verklaren, die dan toch niet rechtstreeks van de amerikaansche loges maar van de regeering der Vereenigde Staten uitging? — Deze onderdaan der V. S. doet het (blz. 14) rondweg uit.

> de meer dan ooit leidende en unieke positie, die wij hebben ingenomen onder de natie gedurende de laatste achttien maanden tot verdediging van „broeders in nood."

Dit alles is eenvoudig en begrijpelijk genoeg gezegd, en 't is niet voor misduiding vatbaar. De Maçonnerie acht zich tegenwoordig invloedrijk en zeker genoeg, om op hetgeen ze vroeger in 't verborgene placht te doen, openlijk te roemen.

Gevoelt ze zich zoo vertrouwvol op eigen kracht met het oog op het

> te denken gevende feit, dat overal over de geheele wereld heen, onder alle naties, rassen en volken, beschaafde of zoogenaamd wilde, de formeele Maconnerie werkzaam is als nooit te voren—en zich zelfs buitengewoon uitbreidt—onder de beste en meest intelligente klassen,

gelijk op blz. 15 der brochure met onmiskenbaren trots wordt vermeld?

Deze schrijver schrijft met al de openhartigheid der hoovaardij, met al het cynisme van den overmoed. Hij aarzelt zelfs niet om in openbare geschrifte den tegenstander een nieuw bewijs in handen te geven, dat ook eene andere geruchtmakende zaak, welke de wereld in spanning heeft gehouden, de treurige Dreyfus-agitatie nl., van de Loge is uitgegaan. Fransche vrijmetselaars, erkent hij op blz 14:

> Fransche Maçons, opgewekt door de Jezuïetisch aangestichte misdaad tegen Dreyfus, zijn bezig gehoor te geven aan de roepstem om Frankrijk te helpen zichzelf te beschermen en de noodlottige onrechtvaardigheden te herstellen, begaan door den Jezuïetisch beïnvloeden Generalen staf.

Niet ten onrechte mocht in bedoeld artikel van de *Katholiek* geschreven worden: „In de jongste halve eeuw zijn revolutiën en kaartveranderingen veelal voorafgegaan door een tijdsgewricht van verscherpte actie der geheime genootschappen." Een geheel onverwachte, en, voor zoover wij weten, ook nieuwe, bevestiging wordt hiervan op blz. 13 der voornoemde maçonnieke brochure gegeven, waar het luidt:

> Jaren voor het uitbreken van den oorlog tusschen Griekenland en Turkije had de Grieksche Maconnerie langzamerhand een krachtig en gezond gevoel van Herstelde Nationaliteit in het volk aangewakkerd...... Teneinde dit sterker wordende gevoel voor een krachtig Grieksch volksleven nog in hoogere mate op te wekken en aan te vuren, wapenden de Macons het volk en verhaastten zij het uitbreken van den oorlog......

Alzoo: niet alleen de Cubaansche

Feuilleton.

De stem van het water.

Donkere wolken, somber van kleur en grillig van vorm, vlogen langs de lucht, als hadden ze haast, vóór de nacht inviel weg te snellen naar het land van licht, waar de zon was heengedaald.

Met korte stooten voer de wind door de boomen en struiken, telkens een deel hunner bladeren losrukkend en meesleepend in wilden dans, over straten en pleinen naar buiten de stad, naar 't zwarte, diepe water der voortgolvende rivier.

De lantaarns, die werden aangestoken, flikkerden in den wind, die er fluitend omheen joeg, als in klaagtonen over den zomer, die was voorbij gegaan.

Hij behoorde in deze omgeving, de man, die heen en weer liep in de verlaten straat, in zijn hart woei blijkbaar een even onstuimige herfststorm als om hem in de lucht. Met drukke bewegingen liep hij heen en weer, de jas hoog dichtgeknoopt, de hoed in de oogen en ver uitwijkend als een voorbijganger naderde.

Een hoog kerkvenster was kleurig verlicht, en in de richting daarvan liep en keek hij telkens, zonder er al te dicht bij te komen. Het was, of hij er een soort angst voor gevoelde, sinds hij daar ook Zondags niet meer kwam.

Daar ging de deur open: een bundel licht viel op de straat; met een bons sloeg de deur weer dicht.

Even bleef zij staan, den hoed vasthoudend, en haar oogen gewennend aan de duisternis; toen stapte ze heen.

Maar nauwelijks was ze een paar huizen ver, of hij liep naast haar.

„Eduard!"

Haar stem klonk half verschrikt, half blij verrast.

„Hoe kom jij hier, ik dacht dat je op reis was naar Amsterdam en daar zou blijven?"

„Ik kom daar vandaan, maar ik moet je spreken."

„Mankeert je iets, waarom kijk je zoo donker? Ga gauw mee naar moeder, zij zal ook blij zijn als ze je ziet; je liet zoo weinig van je hooren......"

Zij wilde hem haar arm toesteken, maar hij ging een pas terzijde.

„Ik heb geen tijd, ik wil niet naar je moeder, ga hier mee even langs de kade, dan kunnen we bespreken, wat ik te zeggen heb."

Angstig keek zij hem aan, maar 't licht in de lantaarn waaronder zij liepen flikkerde zoo, dat zij niet goed kon zien.

„Hé, Eduard, ik durf niet langs de rivier, hoor eens hoe zij stroomt, en 't waait hier zoo vreeselijk, ga nu mee naar ons huis."

„Neen, ik wil niet, je moeder hoeft het niet te weten, 't gaat jou aan."

Zwijgend liepen zij verder.

„Marie, 't moet uit zijn tusschen ons."

„Wat zeg je, Eduard, 't waait zoo, ik versta je in 't geheel niet?"

„Dat 't uit moet zijn tusschen ons."

„Uit?"

Ze kon niet verder, ze zakte haast ineen, maar uiterlijk kalm herhaalde ze: „Uit?"

„Ja, ik, ik wil een ander leven beginnen!"

„Een ander leven, ga je in 't klooster"

Nog heller dan 't gefluit van den wind klonk zijn snerpende lach.

„Ik ga trouwen, ik wil hoogerop, ik wil geld, ik wil naam, ik wil stand, ik wil niet laten voorbijgaan de mooie kans, die ik heb. Enfin ik ben je geen rekenschap schuldig, ik ben vrij om..."

„Dat ben je niet."

Haar stem klonk zoo ongewoon, dat hij ervan schrok. Haar oog vlamde en haar hand kwam loodzwaar op zijn schouder.

„Je bent niet vrij, je hebt je woord aan mij gegeven en daaraan houd ik mij."

„Maar daaraan houd ik mij niet" zei hij lachend.

„Goed, verlaat mij, maar ik verlaat je nooit, ik volg je, vanavond, vannacht, morgen; wat de menschen zeggen, tel ik niet, of ik erbij sterf. God geve het, mijn leven is toch verwoest, maar ik zal haar vertellen, haar, tegen wie je vanmorgen misschien nog lief bent geweest, ik zal haar zeggen, wie jij bent."

Haar hoed woei af, maar zij greep hem niet, haar haren woeien los, maar ze liet ze wapperen in den wind; met waanzinnigen glans in 't oog stond ze voor hem en hield hem vast.

De gedachten stormden op in zijn hoofd.

Hij zag zich in een groote zaal, op een schitterend feest...aan zijn zijde het schoone, rijke, onschuldige meisje, dat hem liefhad—de glazen klinken —op zijn geluk, op de toekomst van het paar—hij wil opstaan, om met lachende woorden te danken—daar opeens hoort hij rumoer in de gang, de lakeien roepen—de deur springt open en daar, schril in 't helle licht, staat zij, met haar fonkelende oogen, haar wilde haren, een krankzinnige lach om haar bleeke lippen—alles verstomt, zijn bruid stoot hem van zich af—de gastheer grijpt hem aan......

Hij tracht de oogen wijd te openen om niet meer dit visioen te zien, hij ziet goed voor zich. Vlak voor hem staat zij, met starend oog, met wilde smart om den saamgetrokken mond, vastbesloten hem te ontmaskeren, hem, die het middelpunt was van haar denken, haar voelen, haar willen en

opstand, de Philippijnsche Revolutie, niet alleen de Spaansch-Amerikaansche oorlog, óók de Turksch-Grieksche krijg komt ten laste der geheime genootschappen......

Het docht ons belangwekkend, deze bijdrage tot de diepere kennis der hedendaagsche geschiedenis in ruimer kring bekend te maken."

De verloving der Koningin.

Over deze heuglijke gebeurtenis schrijft Friedrich Dernburg, een der amusantste praters en geestigste journalisten, in het *Berliner Tageblatt* onder meer, als volgt :

„De Koningin is getrouwd!" zoo klinkt het blij en opgewonden in den staat der bijen, als de vertroetelde, omzwermde Koningin haar keus gedaan heeft. „De Koningin is getrouwd!" zoo klonk het door Nederland en de bevolking juichte en in heel Europa vindt deze vreugde een sympathieken weerklank. Getrouwd is zij weliswaar nog niet, dat zou voorbarig gezegd zijn. Maar in deze week is de burgerlijke grondslag voor de verbintenis, het huwelijkscontract, in Den Haag geteekend. Het is een uitgemaakte zaak.

„De Koningin der Nederlanden neemt overal in het buitenland, zelfs onder hen die niet het geluk hebben van door haar beheerscht te worden, een zeer bijzondere plaats in. Zij moet, haar koninklijke positie daargelaten, inderdaad zijn, wat de Franschen een charmeuse noemen. Toen twee jaren geleden de "kleine Koningin" de teugels van het bewind in handen nam, stuurde de heele europeesche pers berichtgevers naar Amsterdam en Den Haag. Deze persmenschen zijn over het algemeen tamelijk verharde, geblaseerde mannen. Maar wie hun verslagen las, moest er zich over verbazen dat zij niet op rooskleurig papier gedrukt waren. Ze klonken als bedekte minnebrieven. Men moest haast denken dat de zesde groote mogendheid geen berichtgevers, maar vrijers naar Amsterdam had gestuurd; dat er sprake was van de teederste gevoelens die in een mannelijke borst kunnen opkomen, niet van het ceremonieel van optochten, en de redevoeringen van ministers en burgemeesters. Ze moeten aangename droomen gehad hebben, die verslaggevers. Dikwijls klonk een toon uit de verslagen, alsof de gedachte in hen oprees: „Zou ik geen koning van Nederland kunnen worden? Om zulk een aantrekkelijk meisje te winnen, zou ik zelfs in staat zijn mijn invloedrijke positie prijs te geven."

„Hieruit kan men opmaken wat er in de verbeeldingskracht en in de harten van prinsen, evenknieën en menschen die in aanmerking kwamen voor de hand van de Koningin, omging. En niet minder in de vorstelijke kringen, waarin men zich bezig houdt met het sluiten van huwelijken. Want, naar men beweert, wordt deze sport daar graag met bijzonderen ijver bedreven, op den scherp afgebakenden grondslag van den almanach de Gotha. Niet allen konden overwinnen. Op het gebied van de liefde is intusschen zelfs de nederlaag nog eervol. De zaak is dat men gestreden heeft. En zoo kon men zonder gevaar te loopen, om de gevoeligheid van sommigen te kwetsen, ook met erkentelijkheid hen gedenken, die in dezen strijd het onderspit hebben gedolven......

......„Kortom, alles is zoo goed mogelijk afgeloopen, en men mag op de schoonste toekomst rekenen, al heeft de Keizer in zijn telegram van gelukwensch aan den bruidegom ook ernstiger tonen aangeslagen en van een moeielijke taak en zelfs van zelfverloochening aan de zijde van de Oranjevorstin, die zich haar roeping bewust is, gesproken. Want de Oranjes hebben van oudsher hun eigen zin gehad, en de laatste vorstin uit het huis van Oranje zal niet zoo uit den aard zijn geslagen, dat zij tenminste niet haar eigen hoofdje volgt. De toekomstige prins-gemaal — men behoeft hem nog niet op te ruien— mag echter niet vergeten dat hij de vertegenwoordiger van het mannelijke geslacht is en als zoodanig de tegenwoordig sterk bedreigde positie van dat geslacht moet beschermen......Nu het geheele nederlandsche volk zijn jonge Koningin gehuldigd heeft, heeft haar toekomstige gemaal in dat volk een soort van collectieven schoonvader gekregen, die op het oogenblik nog zeer genadig en vriendelijk glimlacht, maar van wien men gerust voorspellen kan, dat hij veel aanspraken zal maken en neiging krijgt om lastig te worden. In elk geval verlangt hij van den uitverkoren prins niets meer dan dat hij het lievelingskind gelukkig zal maken. „Wat is mijn taak?" vraagt de prins. „Maak haar gelukkig, gelukkig — gelukkig, anders niets!" antwoordt het nederlandsche volk. Zoo eenvoudig is deze taak zeker niet. Maar het ontbreekt aan alle kanten niet aan goeden wil. En heel Europa wenscht hem goed succes toe en dat hij het bewijs moge leveren, dat deze keuze de beste was......"

⁂

Het bezwaar, dat een hertog door zijn huwelijk met een koningin geen prins kan worden, zou iets beteekenen, als het hier gewone adellijke titels gold. Maar dit is het geval niet, zegt de *Kamper Ct.* Hertog Hendrik behoeft niet eerst door zijn huwelijk prins te worden. Als lid van een regeerend vorstenhuis is hij reeds prins. Al voeren de prinsen van het Mecklenburgsche Huis bij voorkeur den titel van hertog, dit neemt niet weg, dat zij prinsen zijn.

Hun recht op laatstgenoemden titel staat historisch vast. De leden van dat Huis stammen rechtstreeks af van de vorsten van den Slavischen stam der Obotriten. Een dezer vorsten (ook een Hendrik) noemde zich koning. In 1270 werden de Mecklenburgsche vorsten prinsen van het Heilige Romeinsche rijk; in 1436 kregen zij den titel prins van Wenden (dien de groothertog nog altijd voert) en in 1648 dien van prins van Schwerin en Ratzeburg.

Kinderen van een koningin hebben onbetwiste aanspraak op den titel van prins of prinses, de troonopvolger op dien van prins van Oranje. De overige kinderen zullen prinsen en prinsessen der Nederlanden zijn, evenals de kinderen onzer koningen dat waren.

Welken titel de toekomstige nederlandsche prinsen en prinsessen zullen voeren als kinderen van een hertog van Mecklenburg-Schwerin, weten wij niet, maar in elk geval zullen zij in de eerste plaats zich prins of prinses der Nederlanden noemen, niet maar bij wijze van concessie of overeenkomst, maar krachtens recht.

Nieuwsberichten.

CURACAO.

Kerkelijke berichten.

Bij de familie te Nijmegen zijn thans nadere berichten ontvangen omtrent den marteldood van den ijverigen evangelieprediker, den hollandschen bisschop-martelaar Mgr. F. HAMER.

De Eerw. pater Botty, missionaris onder de Ortoes, schrijft namelijk uit Oerga.

Omstreeks 16 Juli was de toestand bij Monseigneur [te Erh-tsjeu-seu-tsing-ti] zóó benauwd dat er aanstonds een maatregel moest genomen worden. Mgr. ontbood de verschillende missionarissen, en na beraadslaging werd besloten, zich in Sau-tao-ho, acht dagreizen westwaarts te gaan verdedigen.

Daarop zei Mgr.: „Wat zal ik doen?"

Ieder zwijgt.

Z. D. H. gaat naar de kerk en komt eenige oogenblikken later terug met het heldenwoord: „Ik, ik blijf."

De missionarissen vroegen om ook te blijven, maar Mgr. gebiedt hun, *sub poena peccati*, te vluchten.

Zij vertrokken om elf uur in den nacht en kwamen den 15den te San-tao-ho, waar pater Botty met anderen vertoefde.

Daar verbleven zij tot 23 Augustus te midden van alle gevaren, van alle kanten bedreigd, tot zij eindelijk genoodzaakt werden op weg te gaan naar Oerga, waar zij na 42 dagreizen behouden aankwamen."

Het bovenstaande is volkomen zeker; wat nu volgt heeft de Eerw. pater Botty vernomen door Christen-vluchtelingen, komende uit Erh-tsjeu-seu-tsing-ti, en tot 23 Augustus, den dag van hun vertrek.

Mgr. HAMER was dus de eenig overgebleven Europeaan in zijn residentie; hij was in gezelschap van een chineesch diaken, die waarschijnlijk aanstonds priester gewijd is.

Den 17den Juli vernam de Eerw. pater Botty het volgende:

„Den 17en Juli is bijna alles verwoest in 't noorder district, rondom de residentie van Mgr. Hamer, eenige Christenen zijn vermoord, andere verdronken; weer andere zijn gevangen en worden uitgehongerd; de meeste kapellen en huizen zijn verbrand. Mgr. met zijn Christenen verdedigt zich nog.

26 Juli verneemt hij, dat Mgr. omsingeld is. Een Christen werd reeds gegrepen en in tweeën gezaagd.

Den 7den Augustus verneemt hij het volgende:

„De met Mgr. ingesloten Christenen hebben tweemaal de aanvallers afgeslagen en 2 á 300 hunner mannen gedood; de derde aanval [21 Juli] was noodlottig, en de Christengemeente werd overrompeld; omstreeks 500 Christenen werden vermoord. In het huis der H. Kindsheid lag een ontzaglijke hoop lijken van kinderen, chineesche zusters en gehuwde vrouwen.

200 Christenvrouwen en dochters werden gespaard en naar afgelegen steden gevoerd.

De beulen vonden Mgr. in de sacristie. Z. D. H. werd gevat, zijn arm opengesneden en door de wond een koord gehaald. Zoo werd hij gesleept tot de stad Toes tsj'eng omtrent 20 uren gaans ver; met den diaken van dezen anderen Xystus werd ingelijks gehandeld."

De Eerw. pater Botty vermoedt dat Z. D. H. Mgr. HAMER levend verbrand is.

Op zijn kruisweg en te midden zijner pijnen heeft de onverschrokken belijder nog ons heilig geloof verkondigd te Kao-tsjang-jenh-iao-tzeu, waar zijn geleiders thee dronken.

De Eerw. pater Van Reeth schrijft uit Leuven:

„Ik voor mij beschouw Mgr. Hamer als een echt en waar martelaar, evenals de paters Heirman, Mallet, en Segers: allen zijn door de Chineesche overheid vermoord uit haat tegen onzen heiligen godsdienst, zooals uit den brief van pater Botty blijkt.

Men heeft inderdaad alles aangewend om de Christenen hun geloof te doen verzaken, en de weinigen, die dat gedaan hebben, zijn ongedeerd gebleven en zelfs met waardigheden beloond."

---

nu haar wilde verlaten, zwijgend staan beiden, maar zij houdt hem vast in steeds sterkeren greep.

De adem stokt hem, de tong kleeft aan zijn gehemelte, en radeloos ziet hij rond in de duisternis. Naast hem stroomt de donkere golvende rivier; een duivelsche gedachte wordt hem ingeblazen.

Hij grijpt toe, vat haar om 't middel, licht haar op, en met een gillenden kreet stort ze in het water.

Sidderend over al zijn leden staat hij daar aan den oever. De wind blaast en fluit en steent. Het water klotst tegen de kade, zwart als zooeven, de flikkerende lantaarn werpt over de kopjes der golven haar licht, maar niets is meer te zien van haar, die voor een half uur nog een gelukkig braaf meisje was en nu het verstand en het leven verloor.

Klokkend en gorgelend stuwt de rivier langs de palen.

Ziet hij daar iets?

't Is weer weg.

Een ijzige gerustheid komt over hem.

Hij ziet om.

Wie zal er van spreken?

Niemand heeft het gezien.

Hijzelf alleen zal zijn geluk niet verstoren, hij zal rijk worden en geëerd.

Het water zal zwijgen, dat zwarte, klotsende water spreekt niet, het zal zijn prooi bewaren onder slijk en zand.

Hij keerde zich om, nogmaals herhalend: Het water zal zwijgen.

Plotseling legt de wind zich even stil en hoort hij 't klokkend golven der rivier: het water spreekt, maar niemand zal 't verstaan.

Hij slaat de straat in, maar gaat terug...... neen, niet langs de kerk, dat niet......

Het was den volgenden avond.

Uit een statig huis in een van de deftige straten der hoofdstad straalde schitterend licht naar buiten.

Daarbinnen in de hooge zaal, met groen gesierd, zat een groot gezelschap van pratende heeren in zwart en wit en lachende dames in lichtkleurig avondtoilet.

Aan het midden der tafel zat bleek en stil een jong meisje in het witte kleed der bruid.

Men zag het aan haar gedwongen lachen, dat deze avond haar geen feest was, dat zij in haar hart zich ongelukkig gevoelde. Zij zat tusschen haar vader en den man, wiens naam zij spoedig zou dragen.

Vreemd zag deze er uit, met zijn vaalgrijs gezicht, en de holle, schuwe oogen.

Wien hij ook aanzag, altijd weer ontmoette hij wantrouwende, afkeerige blikken.

„Wat mankeert je, wat zie je er vreemd uit?" had, toen hij de zaal inkwam, de vader der bruid verschrikt gevraagd.

Ik ben niet erg goed......de aandoening......de overmaat van geluk— schril stond dat lachje om dien mond —ik weet zelf niet......

Hij had niet geweten, wat te antwoorden, hij hoorde nauwelijks wat men hem vroeg: wat hij duidelijk vernam was enkel de stem van het water, het klotsende, borrelende, gorgelende water, daar in de diepte, de donkere diepte, waarin zij nog lag, zij......

Aan tafel sprak hij niet, hij dronk slechts glas na glas van den wijn, die naast hem stond. Maar hij kreeg er niet de kleur van, die hij verlangde, koude huiveringen bevingen hem telkens, terwijl enkel zijn oogen steeds heeter brandden in wilden gloed en steeds verwarder visioenen voor hem opdansten.

Daar werd aan 't glas getikt: de kristalklank deed allen zwijgen.

De heer des huizes verhief zich.

Langzaam, met zelfbewustzijn sprak hij den goed voorbereiden toost.

Hij herinnerde aan zijn vermogen en verklaarde, dat hij al zijn bezit aan eigen energie had te danken. Daarom verheugde hij zich, een jongen man te hebben leeren kennen, die een waardig opvolger zou kunnen worden, die ook niet was van hoogen stand, maar in wien het des te meer te prijzen was, dat hij zich een stout levensdoel had gesteld, een man die durfde en werkte, en daarom zeker slagen zou.

Op zijn schouders wilde hij de belangen der zaak leggen, die van klein groot was geworden, aan hem dorst hij toe te vertrouwen zijn grootste schat, zijn eenig kind.

„En zoo vraag ik u, allen die onze uitnoodiging hebt willen aannemen, een glas te drinken op het geluk van mijn dochter Ella en mijn aanstaanden zoon, mijn vriend Eduard."

Helder klonken de glazen, vroolijk werden uit lachende monden gelukwenschen toegeroepen.

Men ging zitten, zwijgend, wachtend, dat de bruidegom spreken zou.

Eduard zat in zijn stoel ineengedrongen en staart voor zich heen.

„Eduard,......kom......"

Vriendelijk klopte de vader hem op den schouder.

Snel vloog hij overeind, nu eerst begreep hij, wat men van hem verlangde. Hij greep zijn glas en begon te spreken, nu onverstaanbaar zacht, dan weer plotseling luid uitvallend. Hij versprak zich, herhaalde drie-viermaal denzelfden halven zin.

De gasten zagen voor zich en terzijde naar elkander. Een hunner wilde hem helpen.

Hij greep een waterglas en een karaft en begon te schenken.

Klokkend en gorgelend borrelde het water door de nauwe hals der karaft.

„Wat is dat?" riep Eduard opeens luid, met akelig vlammend oog.

Terstond liet hij het hoofd zinken en fluisterde zacht „De stem van 't water, het spreekt......"

Mgr. HAMER is gevallen als slachtoffer van zijn heldhaftig zelfopofferend pogen om zijn missionarissen en zoo mogelijk zijn Christenen te redden.

***

Te Caracas is overleden Z. D. H. Mgr. G. RODRIGUEZ, Bisschop van Barquisimeto en Coro, in den ouderdom van ruim drie en vijftig jaren. Sinds 21 Mei 1894 was Mgr. RODRIGUEZ bisschop van Barquisimeto en Coro.

Officieele berichten.

Bij Gouvernements-beschikking, dd. 26 November 1900, No. 754, is de Heer J. SUTHERLAND benoemd tot plaatsvervanger van den Kantonrechter alhier.

Posterij.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

John A. Dinzy, Clotilde B. de Vetencourt, R. E. Faulkner, Jacob M. Henriquez, R. C. Henriquez, B. D. Prins, Carlos Rodriguez, v. d. Laan, Gerardo Van Theys en een rebut geadresseerd aan: E. Feldmann p|a Jhr. C. Goldman, Pretoria.

Marine.

Kapelaan Evers, de bekende specialiteit in marine-zaken, stelt in de *Tijd* voor, het huldeblijk van het nederlandsch volk bij gelegenheid van het vorstelijk huwelijk te doen bestaan in een koninklijk jacht.

„Was het niet treurig, vraagt schrijver, dat bij de groote vlootrevue van 15 September 1898 de *Zeehond* in eenige weken voor koninklijk jacht in gereedheid moest worden gebracht; dat het opnemingsvaartuig *Buyskes* bij de visschersvlootrevue eenzelfde doel te vervullen had?

„Waar zooveel vorsten over één of meer jachten de beschikking hebben, moest onze geëerbiedigde Koningin zich vergenoegen met een politie- of opnemingsvaartuig!

"Om een jacht te doen vervaardigen, waardig Haar te herbergen, op wie Neêrlands hoop is gevestigd, is thans dé tijd gekomen."

Huldeblijk aan H. M.

Alhier heeft zich een Commissie gevormd met het doel bij gelegenheid van het huwelijk van Hare Majesteit onze geëerbiedigde Koningin, een klein huldeblijk van deze kolonie aan Hare Majesteit aan te bieden en dien dag in het bijzonder voor het volk, zoo feestelijk mogelijk te vieren. De commissie is als volgt samengesteld: J. GAERSTE, voorzitter, M. SELHORST, ondervoorzitter, E. SENIOR, penningmeester, J. COLLETTE, secretaris en J. ELLIS, C. GORSIRA, A. LEYBA en M. MADURO, leden, terwijl de commissie de dames: M. AGTERBERG, J. BOOMGAART, L. CAPRILES, H. GAERSTE, E. LEYBA en L. POLLIJ uitgenoodigd heeft haar steun te willen verleenen bij de keuze en de uitvoering van dit geschenk.

De commissie houdt zich overtuigd dat dit plan bij de geheele bevolking bijval zal vinden en dat door een flinke inteekening hare pogingen krachtig zullen worden ondersteund. Het eerevoorzitterschap werd aan den Heer Gouverneur aangeboden, waarop bericht ontvangen werd, dat Z. H. E. G. zeer gaarne als Eere-voorzitter van deze commissie wilde optreden. Binnen enkele dagen zal een lijst worden aangeboden en iedereen in de gelegenheid worden gesteld door een geldelijke bijdrage tot de verwezenlijking van dit plan mede te werken. Later zal de commissie bekend maken waaruit bedoeld huldeblijk zal bestaan.

Electrisch licht.

De voorgenomen verbeteringen van het electrisch licht in onze stad zullen buiten de schuld der onderneming langeren tijd dan men vermoedde, uitblijven. De *Lockhart* toch bracht, als wij goed zijn ingelicht, niet alle doch slechts een gedeelte der benoodigde machinerieën mede, zoodat waarschijnlijk een vertraging van ongeveer een maand zal plaats hebben.

De tramonderneming.

Nu *El Imparcial* van laatstleden Dinsdag met recht aandringt op verbetering in den tramdienst, meenen ook wij daarbij een verzoek te mogen voegen tot het nemen van een maatregel, die onzes inziens niet anders dan in het belang van het publiek en van de onderneming zelve kan zijn.

Het traject Koningin–Emmabrug–Scharloo zal, daarbij inbegrepen het wachten op de eindpunten en op de wisselplaats van het Plein Concordia, ongeveer vijf en twintig minuten groot zijn. Zou nu niet kunnen bepaald worden, dat de afrit van den tram, zoowel te Scharloo als aan de Koningin–Emmabrug, geschiedt op elk heel en elk half uur? Aldus worden zij, die gebruik van den tram wenschen te maken, niet verplicht buiten eigen schuld langen tijd te wachten op den tram, wat nu dikwijls oorzaak is, dat men te voet gaat.

Ook deze regeling zal gemakkelijk kunnen worden ingevoerd, indien slechts aan de klachten van *El Imparcial* wordt tegemoet gekomen en aan het personeel streng bevel wordt gegeven om het tramrijtuig te doen beschouwen niet als een privaat rijtuig maar als een vervoermiddel ten dienste van het algemeen.

Ingezonden Mededeelingen.

EMULSION DE SCOTT.

BREVE, PERO INTERESANTE. — Ambos calificativos merece el siguiente certificado:

"El suscrito, Médico-Cirujano, certifica que he usado con éxito la Emulsión de Scott en niños escrufulosos y en personas convalecientes."

Dr. J. CURIEL ABETENAR.

La Semana Cristiana Ilustrada.

Recomendamos á nuestros lectores esta importante y hermosa publicación que contiene en cada número las vidas de los santos de la semana ilustradas con magnificos grabados. En cada hogar cristiano debe leerse esta revista.

Precio de suscripción por un año 8 fr. 50 (ó 10 pesetas). Dirigirse á los señores Popelin Hnos., 3 rue Séguier, Paris.

El pago de la suscripción puede verificarse también con 180 estampillas usadas de Curaçao por el término de un año.

BUITENLAND.

Frankrijk.—President Loubet werd aan het station te Lyon door alle autoriteiten ontvangen. Na een toespraak van den burgemeester begaf de stoet zich naar de *Place de la République*, waar het monument voor wijlen president Carnot werd onthuld. Er waren strenge ordemaatregelen genomen. Minister-president Waldeck Rousseau herdacht in zijn rede de daden van Sadi Carnot. Bij de receptie in de prefectuur zeide de heer Loubet tot den aartsbisschop van Lyon:

„Men moet niet de meening wortel laten schieten, dat de regeering een vijandin is van eenigen godsdienst, eerediensт of eenig geloof. Zij eerbiedigt (*sic!*) die alle; zij doet alles om de katholieke geestelijkheid te doen eerbiedigen (!!) en zal dit weten te doen verstaan aan allen die onderwijs geven."

Sprekende tot de officieren zeide de president:

„Gij weet dat de regeering en de president der Republiek er altoos naar gestreefd hebben elk misverstand omtrent hun gevoelens weg te nemen. Ik weet, dat wij kunnen rekenen op uw trouw en toewijding."

Bij het banket in het stadhuis las president Loubet, alvorens op de rede van den burgemeester te antwoorden, een telegram van den Czaar voor, gedateerd Livadia 3 November en gericht aan president Loubet.

De Czaar herinnert aan de belangrijke diensten door Carnot aan Frankrijk bewezen, en zijn ijverige medewerking aan het groote werk der toenadering van de beide bevriende en verbonden landen met een werkelijk vredelievend doel. Ten slotte zegt de Czaar, dat hij in gedachten aanwezig is bij de plechtigheid der onthulling van het monument.

Het telegram werd met een langdurig applaus begroet.

Loubet eindigde met deze verzekering, dat Frankrijk den keizer van Rusland dankbaar is, op dezen dag dergelijke gevoelens te hebben uitgedrukt.

Duitschland. — Keizer Wilhelm heeft last gegeven om, ter herinnering aan Von Moltke's honderdsten geboortedag, een standbeeld voor hem op te richten uit „vrijwillige" bijdragen van dienstdoende officieren, officieren van gezondheid, militaire ambtenaren en reserve-officieren.

Dezen „moeten" voor dit doel twee dagen salaris afstaan.

De beeldhouwer Uphues zal het gedenkteeken ontwerpen.

Engeland.— Lord Wolseley heeft eene rede gehouden over legerhervorming.

Hij vond het jammer dat, naar wet en gebruik, inlichtingen, die door deskundigen over legerzaken gegeven worden, niet openbaar worden gemaakt en betreurde het, dat de natie niet in het vertrouwen genomen werd door de ministers van de Koningin.

De minister verwacht veel van het gezond verstand der natie, wanneer deze te oordeelen heeft tusschen den soldaat die in zijn vak bekwaam is en die zekere hervormingen voorstelt, en bijvoorbeeld de schatkist, die weigert geld daarvoor uit te geven.

Dat een ernstige zaak, die Wolseley in de aandacht van het publiek aanbeval.

Spanje.—Carlistische woelingen blijven voortduren.

De koningin-regentes presideerde den ministerraad, waarin Aszcarraga uiteenzette, hoe de maatregelen, genomen overeenkomstig het decreet, waarbij de grondwettelijke waarborgen zijn geschorst, ten gevolge hebben gehad, dat markies Villadaries, vertegenwoordiger van don Carlos, met verschillende andere hoofden der carlistische partij is gevangengenomen.

Het Staatsblad maakt verder een rondschrijven openbaar van den minister van binnenlandsche zaken aan de prefecten, waarbij krachtige maatregelen worden voorgeschreven tot handhaving van de orde en tot gevangenneming van de rustverstoorders.

Luidens een telegram uit Venetië heeft don Carlos, in een interview met een der redactieleden van de *Gazetta di Venezia*, de verklaring afgelegd, dat de tegenwoordige carlistische beweging niet overeenkomstig de door hem gegeven bevelen is. Telegrammen uit het binnenland maken melding van talrijke aanhoudingen van bekende Carlisten. Alle carlistische clubs zijn gesloten en documenten aangeslagen, die het bewijs leveren eener carlistische samenzwering.

De liberale bladen zetten de regeering aan, om voor goed het carlistische gevaar den kop in te drukken.

China.— Blijkens in Nederland ontvangen bericht is de toestand van onzen gezant te Peking, den heer Knobel, vooruitgaande. De gezant ondervindt nog last van een kogelwonde in het been, door hem opgedaan tijdens het beleg van het gezantschapsgebouw. Alle bezittingen van den gezant zijn vernield of gestolen.

Doodstil werd het nu: ook de bedienden stonden roerloos en in de angstige stilte hoorde men nu eerst, hoe het buiten regende, plassend van de daken en langs de gevels.

Aschgrauw werd het gezicht van den bruidegom.

„Het water," schreeuwde hij, „het water komt, en zij, zij komt, zij komt binnen, sluit de deur, gauw, laat haar niet binnen, zij liegt, het is niet waar, wat ze zegt, och sta daar zoo niet, maar doe dicht die deur, doe dicht, zij is niet verdronken, ze komt, weg, weg......"

Gillend klonk het door de zaal, wat hij al sneller en luider sprak.

Daar vielen zijn armen, die wild gesticuleerden, slap neer, zijn hoofd viel achterover, hij gleed op den grond, nog eenmaal fluisterend: „De stem van 't water, hoor."

De bruid sprong angstig op en snelde weg, de gasten stonden roerloos, alleen een dokter ging naar hem toe, rukte hem zijn das af, zijn overhemd open......

Allen zagen hem aan.

Hij haalde de schouders op en schudde het hoofd: 't was gedaan.

Advertentien.

Poederchocolade van Bensdorp

verkrijgbaar bij

A. J. L. STUMPF.

Luisterrijke receptie

— VAN —

PAUL KRUGER.

De *Botica Central* van de Lannoy & Co. heeft per *Prins Willem II* een ruim assortiment der uit de meest gerenommeerde fabrieken in Nederland fijn geëlaboreerde, geurige sigaren ontvangen, waarop de gasten op de receptie van Oom Paul zullen worden onthaald en welke zij haren begunstigers te koop aanbiedt.

Boer en Brit! de Botica Central binnengetreden en eene flinke greep gedaan in uw geldbeurs!

PARFUMERIEN

Parfumerien--Parfumerien

— BIJ —

A. J. L. STUMPF.

Bekendmaking.

De publieke verkoop van ZILVEREN, GOUDEN en JUWEELEN VOORWERPEN, beleend ter *Spaar- en Beleenbank* van 1 Januari t/m 30 Juni 1898, onder No. 6891 H t/m No. 1467 I, zal plaats hebben op Donderdag den 6 December en volgende dagen.

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen, door de aanzuivering der verschuldigde interesten.

Curaçao, 29 November 1900.

De Voorzitter,
M. P. CURIEL.

HOLLANDSCHE HAMMETJES

van p. m. 6 pond bij

A. J. L. STUMPF.

"LA CORONACION"

REAL FABRICA DE CIGARILLOS

— OTRABANDA, CALLE ANCHA. —

Los cigarrillos de esta afamada Fábrica están elaborados con los mejores materiales de la Habana.

ALGODON, PECTORAL, TRIGO, BERRO, etc., etc.

SE VENDE POR MAYOR Y AL DETAL

en todos los Almacenes, Botiquines, Boticas y Tiendas de Curaçao, Bonaire, Aruba, Trinidad, Venezuela, Haiti, Colombia, etc., etc.

En esta fábrica encontrarán los fabricantes *PAPEL PARA CIGARRILLOS, PICADURAS DE PRIMERA CLASE, etc.*

Ontvangen en ontpakt

— BIJ —

A. J. L. STUMPF.

— KEUKENSTRAAT —

Een groote verscheidenheid SUIKERWERKEN, CHOCOLADE EN HOLL. PEPERMUNT

in stopflesschen, doosjes en per *pond.*

INTERESSANT!!

De *Botica Central* van DE LANNOY & Co biedt te koop aan uitstekende qualiteit Spaansche wijnen, van de beste merken tegen schappelijke prijzen.

1|1 & ½ flesschen Tivoli Bier
1|1 & ½ „ Bismarck Bier.

verkrijgbaar bij

A. J. L. STUMPF.

Z. M. KAZEN & EDAMMER KAAS

— EN —

Hollandsche Boter

in 7 ℔, 2 ℔ & 1 ℔ **blikken.**

— BIJ —

A. J. L. STUMPF.

LUZ DIAMANTE,

LONGMAN & MARTINEZ.

NEW-YORK,

Libre de Explosión, Humo y Mal Olor

— DE VENTA POR —

Las Ferreterias y Almacenes de Víveres.

Vertegenwoordigd door de heeren

BUCK & Co., Suriname,

— EN —

A. J. L. STUMPF, Curacao.

M!

Beleefd verzoek ik U uwe aandacht te vestigen op de

VAN GORKUM'S

Echte Friesche Boerenjongens

(ROZIJNEN OP BRANDEWIJN.)

van **G. C. VAN GORKUM,**

DISTILLATEUR. SNEEK.

Dit merk werd met de HOOGSTE *prijzen op verschillende Tentoonstellingen, o. a. met de* GOUDEN MEDAILLE *te* BATAVIA *in 1893, bekroond.*

De prijs der

Van Gorkum's echte Friesche Boerenjongens

is per kist, inhoudende 15 liters schroefflesschen f 14,50 per kist, franco aan boord te *Amsterdam* of *Rotterdam* inclusief kist, flesschen en verpakking.

(*Minimum quantum 5 kisten.*)

Bij orders van 25 kisten is de prijs 25 en bij 50 kisten en meer 50 cent per kist lager.

De prijs is á contant zonder korting betaalbaar in Nederland.

Het is verkieselijk, bij orders direct aan mij, dus zonder bemiddeling in Nederland, die vergezeld gaan van remise, waarbij men gelieve te rekenen op de vracht en assurantie kosten, of wel mededeeling te doen bij wien in Nederland, tegen aangifte der noodige documenten, het bedrag der factuur kan ontvangen worden.

Ofschoon er nog vele andere merken bestaan, die [illegible] prijs geleverd worden, kunnen deze wat smaak en gehalte betreffen in het geheel niet worden vergeleken met de ECHTE VAN GORKUM'S BOERENJONGENS

De steeds toenemende vraag naar de VAN GORKUM'S ECHTE FRIESCHE BOERENJONGENS is naar mijn bescheiden meening het beste bewijs de kwaliteit beter dan andere merken is.

Ten bewijze, dat dit merk zeer in den smaak valt, diene, dat ik voor eenigen tijd niet minder dan 475 kisten aan één afnemer in Indië verscheepte.

Wanneer U nog geen BOERENJONGENS geïmporteerd heeft, zou het mij aangenaam zijn, U met mijn fabrikaat de proef zoudt willen nemen en ben ik overtuigd dat dit tot nabestelling leiden zal.

Beleefd aanbevelend verblijf ik

UEd. Dw. Dienaar

G. C. VAN GORKUM.

Reclamekaarten worden gratis bij de kisten ingepakt.

☞ Verder lever ik eveneens met veel succes

Van Gorkum's Fladderac

(GETROKKEN CITROENBRANDEWIJN)

(LIKEUR.)

De verpakking hiervan is in kisten van 24 of 48 flesschen (Flesschenmaat pl. m. 7¼ à 7¾ d. L.)

(*Minimum hoeveelheid 144 flesschen.*)

De prijs hiervan is f 10.50 per kist van 24 flesch, en f 21.— per kist van 48 flesch met inbegrip van emballage franco langs boord te *Amsterdam* of *Rotterdam*.

Zooals vermeld exporteerde ik ook dit artikel met veel succes.

Reclamekaarten send ik gratis in de kisten.

Aanbevelend,

UEd. Dienaar

G. C. VAN GORKUM.

DEPOT-HOUDERS.

ONDERSTAANDE FIRMA, MET EIGEN

LINNENFABRIEK te Veldhoven, Noord-Brabant,

eigen Lingeriefabriek, eigen Drukkerij, benevens in Holland 500 met veel sucès werkende Stalen-Dépôts, wenscht voor den verkoop harer **Nouveautes in Stoffen, Witte Goederen, Bonneteries** en **Lingeries,** op alle plaatsen van Nederlandsch West-Indië, **Stalen Depots** te vestigen.

Nette lieden, met vele relaties, die daarvoor in aanmerking wenschen te komen, worden verzocht ons daarvan, met opgaaf van zooveel mogelijk uitvoerige referenties, en verder alles wat tot aanbeveling kan strekken, kennis te geven.

Bruning & Muhren.

AMSTERDAM, NIEUWENDIJK, 156,

gevestigd sedert 1804.

VERKRIJGBAAR BIJ

A. J. L. STUMPF

— KEUKENSTRAAT —

truffelworst— galantineworst— boterhammenworst— tafelworst — tongenworst — metworst — rolham — Haagsche hopjes, etc.

Fotografia Soublette.

Este muy conocido Taller ofrece de nuevo sus trabajos á sus numerosos clientes, acaba de recibir máquinas de las últimas invenciones y tiene constantemente de venta aparatos é ingredientes frescos para el arte fotográfico.

HORAS DE TRABAJO:

De 8 A. M.—4 P. M.

Verkrijgbaar bij

A. J. L. STUMPF

KEUKENSTRAAT, CURAÇAO.

ECHTE FRIESCHE BOERENJONGENS

ƒ 1,75 per flesch.

De ondergeteekende geeft het geacht publiek kennis, dat hij zijn winkel heeft overgebracht in het huis in de Keukenstraat, laatst bewoond door de firma JUTTING.

A. J. L. STUMPF.

ANUNCIO.

Bendementoe di PREENDANAN di PLATA, ORO i DJAMANTA koe tin placa fiá ariba nan *Spaar- en Beleenbank*, esta esnan for di 1 di Januari té 30 di Juni 1898 bao di No. 6891 H té No. 1467 I, lo toema lugá dia Huebes 6 di December i dianan koe ta sigi.

Ta jama interesadonan di bin paga nan interes, afin di evita nan bendementoe.

Curaçao, 29 di November 1900.

President.
M. P. CURIEL.

DE ECHTE

Singer--Naaimachine

verkrijgbaar op *afbetaling*

— BIJ —

A. J. L. STUMPF,

Keukenstraat. —Curaçao.